

VALORACIÓ DEL "LANGUAGE 2.0"

(Universal Artificial Information Language for Scientists Knowledge and Unification)

http://blog.dzyubak.org/index.php/en/2007/10/20/language_2_0

"La idea principal és la **Definició de la paraula**, la qual té el seu **Número d'identificació** (ID Número). El que importa és la '*Definició*' de la paraula, el que representa, no la paraula com a símbol per si sola."

"El Número d'identificació és del tipus **XXaabbccc...ZZ**, on **XX** codifica característiques gramaticals (Substantiu, adjectiu, verb, ...), **aa** codifica la ciència, **bb** codifica la Categoria corresponent a **aa**, **ccc...** codifica el significat de la paraula, **ZZ** codifica desinències (número gramatical, temps verbal, ...)."

XX i ZZ codifica aspectes arbitrats i extrínsecs (i diferents en cada idioma!). El "Sistema Conceptual" (en davant "SC") ho resol amb l'autoaplicació de les "Terminacions" (veure per exemple a "Kerigma" [315], o "Les Terminacions").

Codificar en funció de la ciència és absurd actualment, quan la interdisciplinarietat és dia a dia més evident. El "SC" té herència múltiple, i plenament gestionable (veure per exemple a "El Kerigma del Pensament" [203], [206], [21B3]).

Les "Categories" són valoracions subjectives (i en conseqüència **extrínseques**) i **temporals** (canvien continuament*). A això s'afegeix que cal una creació de Categories per a cada ciència, pel que ni tan sols són, estrictament, categories (veure per exemple a "El Kerigma del Pensament" [21], [21B0], [21B1], [21B6]).

* En la classificació ($\pm M$, $\pm S$, $\pm N$) dels sistemes, són del tipus $-N$.

Amb els **WordEn** (=Denominació en anglès), **WordDe** (=Denominació en alemany), **WordUk** (=Denominació en ucraïnès), ... ¿com s'afronta el problema de l'argot, dels arcaïsmes, dels modismes, de les especificitats professionals, de les especificitats locals i/o dialectals, ...? Així doncs, no és cert que permeti "Traduccions estrictes. No més *interpretacions* dels textos" (en lloc d'*interpretacions* hauria de dir *ambigüitats*).

No existeix **cap topologia**, el que no possibilita garantir:

- la no existència de forats (**incompletitud**),
- un mínim de mesura (pseudomètrica, per a **mesurar** la proximitat o allunyament entre conceptes),
- la convergència (per a aconseguir l'**exactitud/ inequivocitat** conceptual),
- etc., etc., etc.

No hi ha estructura estricta (imprescindible per a suportar mils i mils de definicions). Menys encara una estructura representable algebraicament per a ser autogestionable i que garanteixi un mínim d'**unicitat** i d'**exactitud** (condicions sense les que, per exemple, la matemàtica no seria una representació útil per a totes les ciències).

La finalitat del "Language 2.0" és gestionar **Idees**. "Idea" és un terme ambigu, pròxim a "Concepte" que pel mateix caldria definir estrictament per "qualsevol element que pot generar el pensament". Una finalitat encara molt allunyada de discernir entre "Identificador", "Concepte sensitiu", "Concepte virtual/ compost", "Coneixement", "Mètode" i "Raonament", conceptes d'estructura i maduració ben diferenciada que no poden ser tractats per un igual.

El SC defineix exactament a qualsevol concepte (siguin sensitius, virtuals, coneixements, ...), amb un protocol/ algoritme que impedeix imprecisions i/o equívocs. La successió definitòria admet diverses permutacions de les abstraccions components resultant diverses definicions possibles. Per exemple, "Sedan-coupé" es pot definir en les dos darreres abstraccions com "... d'un parell de portes i dos fileres de seients" o "... de dos fileres de seients i un parell de portes". Veure per exemple "El Kerigma del Pensament" [205], [206], [2187], [21B3], [3191].

També hi són les definicions "del nivell 2", les definicions tradicionals per components. Veure per exemple "El Kerigma del Pensament" [218]. És a dir, el SC genera **totes** les definicions possibles* (algunes poques a algunes desenes de definicions segons la complexitat del concepte), així com les incompletes (només cal

suprimir abstraccions o components de les definicions completes/ exactes). Precisament, el SC ajuda a detectar definicions aparentment diferents que estrictament són equivalents, representant el mateix concepte.

* Així com totes les relacions (i en conseqüència tots els coneixements associats al concepte, el seu "Mapa conceptual intrínsec"), qüestió que es comenta tot seguit. Veure per exemple "El Kerigma del Pensament" [313].

En aquest "Language 2.0" **podrien coexistir definicions equivalents sense adonar-nos** fins a mesos o anys més tard. **No** hi ha cap possibilitat de gestionar l'"**Herència múltiple**" que caracteritza al llenguatge.

No hi ha un arbre **intrínsec**. Això no és gaire problema amb poques "Idees" i d'àmbits específics (unidisciplinars), però amb 50 000 o 500 000 seria un caos. En el SC succeeix a l'inrevés, la introducció de nous conceptes a partir dels 10 000 més genèrics i d'ús més habitual (el "nucli del llenguatge") és una trivialitat.

En general **no hi ha intrinsicitat**. Una estructura intrínseca (en aquest cas intrínseca respecte de les facultats psíquiques de l'home) és l'**única** amb futur, perquè és vàlida sempre, intemporalment. Només s'hauria de canviar si aparegués una espècie humana totalment nova, totalment diferent a l'actual. "Totalment" perquè l'estructura intrínseca del "SC" és tanmateix vàlida per a altres espècies pròximes a l'home (primats, cetacis, ...), només que parcialment, en els aspectes més bàsics als que arriben.

No hi ha **relacions*** (i sense relacions no hi ha "sistema", com a molt un arbre més o menys ben trobat). Veure el full adjunt "L'arbre de la saviesa (*Albicia procera*)".

* Confirmant una vegada més allò que "les relacions (i la fenomenologia) són els forats negres de la cultura".

El "Language 2.0" no és res diferent a un altra Thesaurus tradicional, del tipus de la "CDU" o el Rogest, apareguts a finals del segle XIX.

Com diu explícitament la mateixa Web i/o es dedueix implícitament de les aplicacions que es pretenen ("Practical appliance"), pretén donar un pas més enllà de "Wikipedia", dels "llenguatges universals" (d'Universitats com la Carnegie Melon, etc.), dels "Metallenguatges" (Ontologies, "WOL", ...), de la "Web Semàntica", ..., de la "Word Wide Lexicon" (2002), iniciatives totes elles que ja han constatat les seves limitacions i/o han estat abandonades.

C. UDINA 2008-01-08

L'ARBRE DE LA SAVIESA

Al llarg de l'any 1995 vaig redactar l'estructura del coneixement i el pensament, com es construïa i com funcionava. Com llavors treballava al costat d'un parc, mirava si algun arbre em servia per a il·lustrar l'estructura arbrada dels conceptes. Cap d'ells tenia les tres grans divisions que volia, però una mimosaïa australiana, l'*Albicia procera*, em va semblar prou representativa de l'arbre intrínsec dels conceptes.

Els fulls més externs serien com els conceptes més específics. Cada concepte, com qualsevol full, té una ubicació **pròpia, exacta, inequívoca**.

El "zoom" de la pedagogia –passar de lo divulgatiu i fàcil a lo específic i detallat– seria com guanyar "agilitat" i "destresa" per a aconseguir **viatjar/ navegar** des dels troncs gruixuts i segurs cap als troncs cada vegada més prim, fins als branquillons.

Però això no és tot. Manca el més important: les **relacions**.

Imaginem doncs que tenim una xarxa rústica, gens regular/ homogènia, i que la tirem sobre de l'arbre. Amb això podrem simular les relacions entre els fulls més externs, entre els conceptes més específics. Per a relacionar-los tots, en lloc d'una xarxa superficial ens l'haurem d'imaginar espacial, com **un fregall** que impregna tot l'arbre. Com **una teranyina** per tot l'arbre.

Però una teranyina d'un sol color, perquè només correspon a un sol dels tipus de relacions possibles.

Hem de repetir el procés més d'**un centenar de vegades**, una per a cada tipus de relacions de l'arbre intrínsec de relacions del llenguatge. Tindriem un conjunt atapadíssim de teranyines, una de cada color, jugant amb els 7 colors de l'arc de Sant Martí i les diverses tonalitats i subtonalitats de la "paleta" de colors.

¿Quin seria el "zoom" respecte de les relacions? Doncs anàlogament, anant dels colors bàsics, fàcilment distingibles, cap a tonalitats **cada vegada més fines**. I com fem de petits, posant-nos unes ulleres de color per a anular part d'un dibuix, podem **ocultar** les relacions que no ens interessin per a **ressaltar** unes altres.

Així podrem viatjar per l'arbre orientadament, és a dir, **navegar**, però sense perdre'ns, sigui per l'arbre o per les relacions. Un "currículum" correctament establert seria això mateix: un viatge pel coneixement **sense discontinuïtats ni salts al buit** com tenen tots els currículums actuals per manca d'un model del coneixement.

Sabent **on som i on volem anar**, ja podem **raonar i pensar correctament**.

Foto: CUC 1995